

Harc a szemét frontján!

(Ilf-Petrov után szabadon)

Április 22-én idén is felvirradt a „Föld Napja”, melyet okos emberek arra találtak ki, hogy páran egy kis jótéteménnyel (némi szemét zsákba hajigálása) kompenzáljuk a többség egész éves „áldásos” szemetelését, ózonpajzs-rongálását és egyéb ingyencégeit.

Más okos emberek rájőve, hogy a kettő messze nincs egyensúlyban (a jótéteménybe némi deficit alakul ki) a kisebbség felvidítésére kitalálták a KÖRNYEZETTUDATOS nevelés szakszót (hogy Grétsy tanár urat nem kérdezték az tuti)

No, 22-én a Zöldhálósok hívására (köszí, Aranka) megjelentünk a „szentistvánosok” 7. b osztálya, mi 27-en, telve környezettudatossággal! (Ha engem kérdeznek, mert az Aranka kért, és mert rühellem a szemetet!)

A Mú út végén a hídfőnél gyülekeztünk- gyerekek, családanyák.... Megkaptuk a buzdítást, eligazítást (köszí Erzsike- bocs alpolgármester-asszony) és az eszcájgokat. Eszcájgon ebben az aspektusban értsd a kesztyűt, zsákot és a csini láthatósági mellényt. Miután felszerelkeztünk indulás a csatamezőre „arccal a szemét felé”. (Na ez meg az a 40-es évek.) Szedtük a szemetet „hűvös halomba” elszántan és sokáig. Végig a Mú illetve a Hunyadi utca teljes vonalán kivívva számos pillantást. (ilyent is, olyant is- nem részletezném)

A pár óra alatt megnyertük a csatát, megkaptuk az ellátmányt (újabb köszí Arankának), a győzelemtől és az eszem-iszomtól eltelve elindultunk haza.

A csatát megnyertük.....

Embertársaim mi lesz a háborúval?

Aranka, Erzsike, ha újabb csatába indultok, csak szóljatok és ott lesz a:

„szentistvános” 7. b és ezt az irományt elkövető osztályfőnökük- Nád Béla

